

Відгук Ганни Осадко про «Таємницю

з кавуновим присмаком»

«Таємниця з кавуновим присмаком» – це унікальне явище в сучасній дитячій літературі. Я би означила цей твір як «філософсько-детективна казка 21 століття». Подібних героїв я зустріла вперше, а у мене ж уже неабиякий досвід як літературного редактора, так й ілюстратора.

Події твору відбуваються у Холодній Країні. Ні, її названо так не через північний клімат. «Її біда – байдужість людей. І чим більше ставало збайдужілого люду, тим меншою виявлялася територія душевного тепла. Тепла, яке надихає, яке дає снагу творити». І живе у цій Холодній Країні художник Ухтин Любисердський, який володіє неймовірним даром – розмальовувати чарівні зернята кавуна, з яких потім виростають найрізноманітніші фантастичні речі, як, приміром, «віолончель, інкрустована чорними перлинами, звучанню якої дивуватиметься весь світ, мелодії лікуватимуть хворих на самотність, а струни не порвуться навіть за сотню років». Або ж «пароплав, двигун якого не вийде з лад, стіни не зіпсуються і не поіржавіють, щоглу не розіб'є навіть найбільша хвиля, а палубу не знищить вода жодного із п'я-

ти океанів». Скільки насінин – стільки й дивовиж. Як це вдається Ухтину? Річ у тім, що він винайшов рецепт живої фарби, якою й розписував зернятка кавуна, а потім клав їх у барвисті колисочки, доки ті не дозріють.

Є в Ухтина вірний друг – павук Сіріус. Геть незвичайний павук! Він плете ажурні ковдрочки для насінин, вправно користується Інстаграмом і понад усе любить морозиво! А ще – закоханий у рожеву павучиху Кіру, котра чимало років працювала в одній із провідних ІТ-детективних компаній. Саме вона, до речі, і взялася за керування операцією із розшуку украденого білого – найціннішого! – кавунового зернята Ухтина.

Також важливим героєм книги є ібіс Сонетар, якого Ухтин урятував під час бієнале в Сікабе. Цей ібіс – колишній спецагент повітряних служб Японії.

Правда ж, чудова команда для розкриття Великої Кавунової Таємниці?

А ще у книзі буде любов (і не одна!), спецоперація, котра змінить життя у Холодній Країні, двійко чорних павуків, які навчалися в Гарварді, Дужчак, у грудях якого живе фіолетова жаба, і багато-багато іншого...

Пабло Пікассо свого часу писав: «Кожна дитина – художник. Труднощі в тому, щоби залишитися художником, вийшовши із дитячого віку». У книзі Олени Медведєвої – аж три художники, колишні друзі. Хто з них мав справжній – животворний талант – ви дізнаєтеся, прочитавши цю «сучасну казку для сучасних дітей». Казку про те, що Любов і лише Любов – це головне у світі. Любов до світу, любов до ближніх, любов до своєї землі, любов одне до одного.

І не варто хвилюватися, що діти можуть не зрозуміти філософічного спрямування книги. Адже діти – це єдині сміливі філософи. І всі сміливі філософи – неодмінно діти.

Ганна ОСАДКО,
письменниця, художниця,
кандидат філологічних наук України